

1. И пересказал Ахав Иезавели всё, что сделал Илия, и то, что он убил всех пророков мечом.

УПО: А Ахав доніс Єзавелі все, що зробив був Ілля, і все те, що він повбивав усіх пророків мечем.

KJV: And Ahab told Jezebel all that Elijah had done, and withal how he had slain all the prophets with the sword.

2. И послала Иезавель посланца к Илиии сказать: пусть то и то сделают мне боги, и еще больше сделают, если я завтра к этому времени не сделаю с твоею душею того, что [сделано] с душею каждого из них.

УПО: І послала Єзавель посланця до Іллі, говорячи: Отак нехай зроблять мені боги, і так нехай додадуть, якщо цього часу взавтра я не зроблю душі твоїй, як зроблено душі кожного з них!

KJV: Then Jezebel sent a messenger unto Elijah, saying, So let the gods do to me, and more also, if I make not thy life as the life of one of them by to morrow about this time.

3. Увидев это, он встал и пошел, чтобы спасти жизнь свою, и пришел в Вирсавию, которая в Иудее, и оставил отрока своего там.

УПО: І побачив він це, і встав та й пішов, боячись за душу свою. І прийшов він до Юдиної Беер-Шеви, і позоставив там свого хлопця.

KJV: And when he saw that, he arose, and went for his life, and came to Beersheba, which belongeth to Judah, and left his servant there.

4. А сам отошел в пустыню на день пути и, придя, сел под можжевельным кустом, и просил смерти себе и сказал: довольно уже, Господи; возьми душу мою, ибо я не лучше отцов моих.

УПО: А сам пішов пустинею, дорогою одного дня, і сів під одним ялівцем, і зажадав собі смерті, і сказав: Досить тепер, Господи! Візьми душу мою, бо я не ліпший від батьків своїх!...

KJV: But he himself went a day's journey into the wilderness, and came and sat down under a juniper tree: and he requested for himself that he might die; and said, It is enough; now, O LORD, take away my life; for I am not better than my fathers.

5. И лег и заснул под можжевельным кустом. И вот, Ангел коснулся его и сказал ему: встань, ешь.

УПО: І поклався він, і заснув під одним ялівцем. Аж ось Ангол діткнувся його та й сказав

йому: Устань та попоїж!

KJV: And as he lay and slept under a juniper tree, behold, then an angel touched him, and said unto him, Arise and eat.

6. И взглянул Илия, и вот, у изголовья его печеная лепешка и кувшин воды. Он поел и напился и опять заснул.

УПО: І глянув він, аж ось у його головах калач, спечений на вугіллі, та дзбанок води. І він їв та пив, і знову поклався.

KJV: And he looked, and, behold, there was a cake baked on the coals, and a cruse of water at his head. And he did eat and drink, and laid him down again.

7. И возвратился Ангел Господень во второй раз, коснулся его и сказал: встань, ешь; ибо дальняя дорога пред тобою.

УПО: І вернувся Ангол Господній удруге, і діткнувся його та й сказав: Устань, попоїж, бо дорога тяжка перед тобою.

KJV: And the angel of the LORD came again the second time, and touched him, and said, Arise and eat; because the journey is too great for thee.

8. И встал он, поел и напился, и, подкрепившись тою пищею, шел сорок дней и сорок ночей до горы Божией Хорива.

УПО: І він устав, і попоїв та напився. І він ішов, підкріплений тією їжею, сорок день та сорок ночей аж до Божої гори Хорив.

KJV: And he arose, and did eat and drink, and went in the strength of that meat forty days and forty nights unto Horeb the mount of God.

9. И вошел он там в пещеру и ночевал в ней. И вот, было к нему слово Господне, и сказал ему [Господь]: что ты здесь, Илия?

УПО: І прибув він туди до печери, і переночував там, аж ось Господнє слово до нього. І сказав Він йому: Чого ти тут, Ілле?

KJV: And he came thither unto a cave, and lodged there; and, behold, the word of the LORD came to him, and he said unto him, What doest thou here, Elijah?

10. Он сказал: возревновал я о Господе Боге Саваофе, ибо сыны Израилевы оставили завет Твой, разрушили Твои жертвенники и пророков Твоих убили мечом; остался я один, но и моей души ищут, чтобы отнять ее.

УПО: А той відказав: Я був дуже горливий для Господа, Бога Саваота, бо Ізраїлеві сини

покинули заповіта Твого та порозбивали жертівники Твої, а пророків Твоїх повбивали мечем, і позостався я сам. І шукали вони душу мою, щоб узяти її.

KJV: And he said, I have been very jealous for the LORD God of hosts: for the children of Israel have forsaken thy covenant, thrown down thine altars, and slain thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.

11. И сказал: выйди и стань на горе пред лицом Господним, и вот, Господь пройдет, и большой и сильный ветер, раздирающий горы и сокрушающий скалы пред Господом, но не в ветре Господь; после ветра землетрясение, но не в землетрясении Господь;

УПО: А Він відказав: Вийди, і станеш на горі перед Господнім лицем. Аж ось переходитиме Господь, а перед Господнім лицем вітер великий та міцний, що зриває гори та скелі ламає. Та не в вітрі Господь. А по вітрі трус землі, та не в трусі Господь.

KJV: And he said, Go forth, and stand upon the mount before the LORD. And, behold, the LORD passed by, and a great and strong wind rent the mountains, and brake in pieces the rocks before the LORD; but the LORD was not in the wind: and after the wind an earthquake; but the LORD was not in the earthquake:

12. после землетрясения огонь, но не в огне Господь; после огня веяние тихого ветра.

УПО: А по трусі огонь, і не в огні Господь. А по огні тихий лагідний голос.

KJV: And after the earthquake a fire; but the LORD was not in the fire: and after the fire a still small voice.

13. Услышав [сие], Илия закрыл лице свое милотью своею, и вышел, и стал у входа в пещеру. И был к нему голос и сказал ему: что ты здесь, Илия?

УПО: І сталося, як почув це Ілля, то закрив своє обличчя плащем своїм, та й вийшов, і став у входа печери. Аж ось до нього Голос, що говорив: Чого ти тут, Ілле?

KJV: And it was so, when Elijah heard it, that he wrapped his face in his mantle, and went out, and stood in the entering in of the cave. And, behold, there came a voice unto him, and said, What doest thou here, Elijah?

14. Он сказал: возревновал я о Господе Боге Саваофе, ибо сыны Израилевы оставили завет Твой, разрушили жертвенники Твои и пророков Твоих убили мечом; остался я один, но и моей души ищут, чтоб отнять ее.

УПО: А він відказав: Я був дуже горливий для Господа, Бога Саваота, бо Ізраїлеві сини покинули заповіта Твого та порозбивали жертівники твої, а пророків Твоїх повбивали мечем, і позостався я сам. І шукали вони душу мою, щоб узяти її.

KJV: And he said, I have been very jealous for the LORD God of hosts: because the children of Israel have forsaken thy covenant, thrown down thine altars, and slain thy prophets with the

sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.

15. И сказал ему Господь: пойдя обратно своею дорогою чрез пустыню в Дамаск, и когда придешь, то помажь Азаила в царя над Сириею,

УПО: І сказав до нього Господь: Іди, вернися на свою дорогу на Дамаську пустиню. І прийдеш, і помажеш Хазаїла на царя над Сирією.

KJV: And the LORD said unto him, Go, return on thy way to the wilderness of Damascus: and when thou comest, anoint Hazael to be king over Syria:

16. а Ииуя, сына Намессиина, помажь в царя над Израилем; Елисея же, сына Сафатова, из Авел-Мехолы, помажь в пророка вместо себя;

УПО: А Єгу, Німшієвого сина, помажеш на царя над Ізраїлем, а Єлисея, Шафатового сина з Авел-Мехоли, помажеш на пророка замість себе.

KJV: And Jehu the son of Nimshi shalt thou anoint to be king over Israel: and Elisha the son of Shaphat of Abelmeholah shalt thou anoint to be prophet in thy room.

17. кто убежит от меча Азаилова, того умертвит Ииуй; а кто спасется от меча Ииуева, того умертвит Елисей.

УПО: І станеться, хто втече від Хазаїлового меча, того вб'є Єгу, а хто втече від меча Єгу, того вб'є Єлисей.

KJV: And it shall come to pass, that him that escapeth the sword of Hazael shall Jehu slay: and him that escapeth from the sword of Jehu shall Elisha slay.

18. Впрочем, Я оставил между Израильтянами семь тысяч [мужей]; всех сих колени не преклонялись пред Ваалом, и всех сих уста не лобызали его.

УПО: А в Ізраїлі Я позоставив сім тисяч, усі коліна, що не схилялися перед Ваалом, та всі уста, що не цілували його.

KJV: Yet I have left me seven thousand in Israel, all the knees which have not bowed unto Baal, and every mouth which hath not kissed him.

19. И пошел он оттуда, и нашел Елисея, сына Сафатова, когда он орал; двенадцать пар [волов] было у него, и сам он был при двенадцатой. Илия, проходя мимо него, бросил на него милоть свою.

УПО: І пішов він ізвідти, і знайшов Єлисея, Шафатового сина, а він оре. Дванадцять запрягів перед ним, а він при дванадцятому. І підійшов до нього Ілля та й кинув йому свого плаща.

KJV: So he departed thence, and found Elisha the son of Shaphat, who was plowing with twelve yoke of oxen before him, and he with the twelfth: and Elijah passed by him, and cast his mantle upon him.

20. И оставил [Елисей] волон, и побегал за Илиею, и сказал: позволь мне поцеловать отца моего и мать мою, и я пойду за тобою. Он сказал ему: пойдн и приходи назад, ибо что сделал я тебе?

УПО: І позоставив той волів, та й побіг за Іллею й сказав: Нехай поцілую я батька свого та свою матір, та й піду за тобою! А той відказав йому: Іди, але вернися, бо що я зробив тобі?

KJV: And he left the oxen, and ran after Elijah, and said, Let me, I pray thee, kiss my father and my mother, and then I will follow thee. And he said unto him, Go back again: for what have I done to thee?

21. Он, отойдя от него, взял пару волон и заколол их и, зажегши плуг волон, изжарил мясо их, и роздал людям, и они ели. А сам встал и пошел за Илиею, и стал служить ему.

УПО: І вернувся він від нього, і взяв запряга волів та й приніс його в жертву, а ярмами волів зварив його м'ясо, і дав народові, а ті їли. І він устав, і пішов за Іллею, та й служив йому.

KJV: And he returned back from him, and took a yoke of oxen, and slew them, and boiled their flesh with the instruments of the oxen, and gave unto the people, and they did eat. Then he arose, and went after Elijah, and ministered unto him.